

במדינה

רוג'רס לדווח לניכסון כי ממשלת-ישראל אינה מעוניינת בדיון באו"ם על הטירור והפעולה נגדו.
כך עזרה ממשלת ישראל לוליאם רוי ג'רס להכשיל את הרעיון לניצול במת האו"ם לוויכוח על נושא נוח לעניין ה-ישראלי.

מנגנון

הקרב

על הירושה

בעוד חודשיים אמור היה יצחק רבין לפנות את משרת שגריר ישראל בארה"ב. היה זה אופייני לגבי ממשלת-ישראל, שהשאלות שניצבו בפניו שריה לא היו: מי ראוי לרשת את מקומו? מי ייטיב לייצג את האינטרסים של ישראל בבירת ארצות-הברית? או מי יביא תועלת מיר-בית למדינה בתפקיד זה?
תחת זאת עסקו שרי ממשלת-ישראל בוויכוח: למי מגיע הכבוד הזה? השרים דמו לפיאודלים, המנסים להבי טיה את אחוזת וושינגטון לוואסאלים של-הם. הקרב על משרת השגריר בווינגטון הפך לקרב של עמדות כוח.
לסלק את היועץ! לאבא אבן, ש-שמח על ההודמנות שניתנה לו למנות סוף-סוף שגריר שיהיה כפוף למרותו ושידווח לו ישירות, היו שלושה מועמ-דים: יוסף תקוע, מרדכי גזית וחיים הרצוג. מועמד ספיר היה: צבי דינשטיין.

דיניץ מאחורי גולדה
מי דוחף את מי?

גולדה מאיר הבטיחה בזמנו את התפקיד לאיש סודה. מנכ"ל משרד ראשי-הממשלה שמחה דיניץ. עד השבוע האחרון אמנם לא דרשה גולדה את מינויו, אבל דיניץ התהלך כאילו המשרה כבר מונחת בכיסו. הוא דאג לפרסם באמצעות העתונים להם הוא מדליף ידיעות בקביעות, כי אפילו שר-הבטחון משה דיין תומך במינויו.
השבוע הכין דיין הפתעה קטנה לדיניץ. הוא העלה ואסאל משלו כמועמד לאחווה הווינגטונית: אהוד אבריאלי. איש רפ"י לשעבר, שגריר ישראל לשעבר ברומא. שהחלים לא מכבר משטף-דם במוח. הכי נסתו של אבריאלי למירוץ, הורידה בבתי-אחת את סיכוייו של דיניץ, השנוא על רוב השרים.

אם יש בין השרים, מלבד גולדה, כאלה התומכים במינויו של דיניץ לשגריר, הרי זה רק בגלל העובדה שמינויו כשגריר עשוי להרחיקו מגולדה, למנוע ממנה את עצותיו הרעות ולפתוח פתח לאישים אחרים להתקרב אליה. זו הסיבה המניעה. למשל, את ישראל גלילי לתמוך במוע-מדווח של דיניץ. גלילי, העוסק בעיקר בגזירת קטעי עתונות עבור גולדה, מאמין (המשך בעמוד 26)

העם

שימחה

שלא במקומה

פעולת הטיהור שערך צה"ל בבסיסי הפידיאון בכפרי דרום לבנון ערב יום-הכיפורים, לא עוררה מחלוקות או ויכוחים. בדומה לפעולות תגמול אחרות בע-בר.

העם כולו היה מאוחד בדיעה שאין מנוס מפעולה כזאת במסגרת העימות עם ארגוני החבלה הפלסטיניים. גם שוללי מדיניות הכוח יכלו להסכים שפעולה מעין זו היא במסגרת הצעדים שמדינה חייבת לנקוט בהם כדי להגן על אורחיה. ויהיו צעדים אלה טראגיים ככל שיהיו.
אולם תרועות הצהלה והשמחה בהם ליוו אמצעי התיקשורת בישראל מבצע זה, לא הלמו לא את המיבצע ולא את תחושתו של העם. היה משהו צורם בהבי-עות השמחה בהם נספרו חללי האויב, והיה טעם רע בהקרנת צילומי הפשיטה בלבנון בטלוויזיה, כשהם מלווים במנגי-נות לכת, נוסח תחנות השידור של אר-צות-ערב.

חלפו הימים בהם יצאו תושבי ישראל מגידרם בכל פעם שפעולת צה"ל הצליחה ועלתה יפה. איש בישראל לא היה מעלה בדעתו, כשנודע על תחילת המיבצע, שפעור-לה מסוג זה יכולה להיכשל. ההתלהבות של אמצעי התיקשורת בהקשר לכך היתה מופרזת ומגומת.

ערב יום-הכיפורים היה צורך לחזור ולשגן בישראל את הפסוק התנ"כי האר-מר: "בנפול אייבך אל תשמח..."

יחסי-חוץ

לא יודעים

מה לרצות

מיד אחרי שנודע דבר הטבח במינכן, חיפש נשיא ארצות-הברית, ריצ'ארד ניק-סון, את שגריר ישראל בווינגטון, יצחק רבין, כדי למסור באמצעותו הודעה אי-שית לממשלת-ישראל.

רבין שהה אותו זמן בחוף המערבי, אבל אנשי הבית הלבן הצליחו לאתר-ו. בשיחה שנמשכה חמש-עשרה דקות הביע ניכסון בפניו את הודעותיו, ביקש ממנו להעביר שמו לממשלת-ישראל את רגשי-השתתפותו באבל האומה הישראלית.

זמן קצר אחר שיחה זו קיבל רבין קריאה טלפונית נוספת. הפעם היה על הקו הנרי קסינג'ר, יועצו של ניכסון. קסינג'ר לא הסתפק בהודעת השתתפות בצער. הוא הכין את רבין לקראת טלפון נוסף שיקבל, משר-החוץ האמריקאי וילי-אם רוג'רס. "רוג'רס יעלה באונוך את תוכניתו להעלאת נושא המלחמה בטרור באו"ם", אמר קסינג'ר, "אל תתנו לו סיבה לבטל את התוכנית".

הרמז היה ברור. רוג'רס עצמו לא שש לרעיון שהמשלחת האמריקאית תעלה את נושא הטירור בדיוני האו"ם. הוא ניסה להיאחז בהתנגדות ישראלית כדי לבטל את התוכנית שנכפתה עליו מגבוה.

תשובה מתחמקת. רבין ביקש מיד הוראות משרד-החוץ, כיצד לפעול. התשובה שקיבל היתה מתחמקת. נאמר בו שישראל אינה מעוניינת בוויכוח באו"ם על נושא הטירור. כאשר התקשר רוג'רס עם רבין הוא יכול היה להבין מדברי השגריר שממשלת-ישראל אינה נלהבת מתוכניתו. זו היתה בדיוק התשובה שציפה לשמוע. אבל הסיפור לא נגמר בכך. כעבור מספר ימים שוב דיבר קסינג'ר עם רבין. הוא ביקש שממשלת ישראל תעלה רעיון נוח לקראת הדיון המתוכנן באו"ם על פעולה בינלאומית נגד הטירור. "זה בדיוק הזמן המתאים לפעול", אמר יועצו של הנשיא, "מוטב שידובר על ישראל במס-גרת ויכוח זה מאשר במסגרת היוזמות של מדינות ערב".

"אינך צריך לשכנע אותי", אמר רבין, "אלא את ממשלתי".

שוב שלח רבין מברק לארץ, ביקש הוראות והנחיות. אבל ממשלת-ישראל פשוט לא ידעה מה היא רוצה. היא לא קפצה על היוזמה האמריקאית, הניחה לה להתמסס מבלי לנצל. התשובה ההססנית למברקו של רבין הגיעה באיחור רב. בינתיים יכול היה

סעונו טוטו

מינימום פרסים השבוע

על משחקי הליגה הלאומית

240 אלף ל"י

מינימום פרס ראשון

125 אלף ל"י

(כולל העברה)

עשה לך מנהג קבוע - מלא טוטו כל שבוע!

ליופי אין גיל

Helene Curtis
PARIS, LONDON, NEW YORK

